

ja, jeg tør næsten sige, en anstændig Afgang til de kostbare Grunde og Bygninger, som der ere opførte; men en saadan Afgang var en Forudsætning, som ganske vist ogsaa har gjort sig gjældende hos mange af de Folk, der have kjøbt Grunde, og det til meget høie Priser; thi de Herrer maae erindre, at netop alle de Grunde, der findes der, ere solgte til en Pris, som overstiger den, man nu faaer for Grundene paa Gammelholm. Endelig ville De, ved at nægte den Bevilling, der her er forlangt, tilintetgjøre Frugterne af langvarige og ingenlunde venstfabelige Forhandlinger, som igjennem en Række af Aar have været førte mellem Marineministeriet og Finantsministeriet med Hensyn til dette Forholds Ordning, hvortil kommer, at det ogsaa er et Moment, som man ikke her burde styde tilside, at man ved denne Bevilling, der jo forøvrigt i Diebliffet ikke medfører nogen directe Udgift for Statskassen, vil være istand til at skaffe Hovedstaden dette Mindesmærke, som en privat Mand har anseet sig opfordret til frivillig at skænke. Eigeoverfor en saadan Afseend af en privat Mand forekommer det mig, at det ikke er saa ganske rigtigt, at Rigsdagen vil sætte sig imod at gjøre det muligt, at denne Plan udføres. Jeg maa altsaa meget alvorligt lægge det ærede Thing paa Hjerle, at det vilde være meget betænkeligt, om man vilde lægge denne Sag Hindringer i veien nu, da den efter saa langvarige og besværlige Forhandlinger synes at kunne bringes i Orden ved en Bevilling af Rigsdagen, der for Diebliffet ikke koster 4 Skilling. Naar det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, meente, at det slet ikke havde nogen Hast med denne Sag, da maa jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den staaer i Forbindelse med en paatænkt Istandgjørelse af Holmens Kirke og en deraf flydende Ordning af hele Terrainet udenom Kirken. Endelig vil jeg sige, at det jo ikke er muligt at forelægge nogen Tegning eller overhovedet at gjøre nogen Plan over; hvorledes den Bygning skal være, hvortil Søfortarchivet i høj Grad trænger, førend

man veed, hvorledes den Grund, hvorpaa Bygningen skal anlægges, er beskaffen, og hvilken Form den har. Det er ikke ganske ligegyldigt, hvor denne Bygning bliver lagt, thi de ærede Medlemmer maae ikke glemme, at Søfortarchivet tildeels bestaaer ved sin Handel med Publicum, og det er altsaa aldeles nødvendigt, at det ialfald har et Udsalgsted og Oplag paa et Sted, hvor Søfolk færdes; i den Henseende forekommer det mig at være af ikke liden Betydning, at det kan anbringes netop paa den Plads, der for Tiden er forbeholdt dertil. Jeg vil derfor, uden iøvrigt her at ville indlade mig paa en Discussion, om dette Institut er halvt privat eller halvt offentligt, hvilket jeg naturligvis heller ikke erkjender, sige, at det forekommer mig, at dette Institut har en saa smuk Tilværelse og en saa smuk Virksomhed, at det vilde være uret, om man, da det nu kun ønsker at benytte de Midler, der tildeels ere opsparede ved dets egen Bedrift, vilde lægge Hindringer i veien for at benytte dem til at opføre et for det nødvendigt, hensigtsmæssigt og passende indrettet Locale. — Hvad angaaer Vædringsforlaget under Nr. 3, da skal jeg ikke indlade mig paa nogen Discussion om, hvorvidt der bør skee nogen Forandring i de herhenhørende Love eller ikke. Jeg skal heller ikke stærkt pointere det finantsielle Hensyn, idet jeg erkjender, at det ikke bør være afgjørende; men jeg kan dog som den, der contrafigurerer Finantsloven, ikke sige Andet, end at det forekommer mig at være en saa ucorrect Maade at gjenneføre Forandringer i bestaaende Love paa, at jeg allerede af denne Grund maa ansee mig for forpligtet til at modsætte mig Forlaget. Forøvrigt vil jo vistnok min ærede Collega, under hvem dette Anliggende sorterer, finde Anledning til at udtale sig nærmere om de Grundsætninger, han i den Henseende vil følge. Desuden vil der, som Forlaget er affattet, egentlig ikke blive noget rigtigt Indhold i Finantsloven, thi denne Sum af Departements-spørtler er, hvad den ifølge sin Natur maa